

Jeg vilde have ønsket, at man herfra havde kunnet tage noget Hensyn til de Ønsker, der ere fremkomne i saa Henseende.

Men hvad der tillige vil forringe denne Lovs Værdi ikke saa ganske lidt, og hvad der ganske sikkert vil give Anledning til Misfornøjelse, det er den Omstændighed, at Opholdstillægene fuldstændig ville falde bort, Funktionærerne blive enslønnede over hele Landet. Hvad enten det er dyrt at leve et Sted eller ikke, faa de samme Løn. Dette Misforhold har der været bødet paa under den nugældende Lov, idet man paa Steder, hvor det er særlig dyrt at leve, giver dem et Opholdstillæg, der kan stige indtil 120 Kr. om Aaret. Nu vil man gaa til, at kun Portører, Stationsbude og Bromænd i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, som ere gifte og over 25 Aar gamle, faa et Opholdstillæg af 48 Kr. om Aaret. Det hjælper naturligvis noget for disse Mennesker, det er aldeles givet, for dem er det en Fordel; men det er aldeles sikkert, at der mange andre Steder baade i Provinsbyerne og ved Stationerne her ude ved Kysten er lige saa dyrt at leve som i Kjøbenhavn, og Huslejen er noget nær den samme, saa jeg synes, Billigheden talte for at give Funktionærerne paa de særlig dyre Stationer et saadant Tillæg til deres Lønning. I § 21 findes der en Bestemmelse om Natpenge til en hel Række Funktionærer, men jeg har forgæves spejdet efter en Klasse blandt disse, nemlig Skibspersonalet. Det er jo saaledes, at Skibspersonalet ved vore Færger o. s. v. i mange Tilfælde maa arbejde ogsaa om Natten, og adskillige Steder maa de ogsaa overnatte paa et fremmed Sted, ganske vist om Bord paa Færgerne, men dog sikkert ikke uden at det medfører nogen Udgift for dem. Det forekommer mig derfor, at det var ret rimeligt, om man havde stillet disse Funktionærer paa samme Grundlag med Hensyn til Natpenge o. s. v. som alle de øvrige, der er Tale om i Paragraffen. Det er muligt, at jeg vil tillade mig til anden Behandling at stille enkelte Ændringsforslag vedrørende de Forhold, jeg her har nævnt, for at se, om det ikke skulde være muligt at faa ændret de

værste af de Skavanker, der efter min Opfattelse klæbe ved Forslaget for de lavest lønnede Funktionærers Vedkommende.

Der er et andet Forhold, som jeg med det samme skal tillade mig at omtale. Det angaar en Klasse af Funktionærer, som nu henhøre og ogsaa i Fremtiden ville komme til at henhøre under 15de Lønningsklasse, nemlig Arbejderne paa Centralværkstederne. Jeg er ikke lidet kendt med disse Sager, eftersom jeg selv i mange Aar har arbejdet som Maskinarbejder. Det forekommer mig, at det er ganske underlige Forhold, der herske paa Statens Værksteder. Man lønner daarligere end andre Steder, man lønner ikke efter Dygtighed, men aldeles vilkaarligt, og der synes at herske et ganske forbavsende Øjentjeneri paa disse Steder, hvilket, saa vidt jeg kan forstaa, er temmelig nødvendigt for vedkommende Arbejdere, hvis de ville begaa sig nogenlunde med de overordnede. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister vilde tage sig lidt af Forholdene derude. Arbejderne blive nærmest betragtede som Soldater, der ubetinget have at lystre enhver Ordre, og som ikke en Gang have Lov til at søge uheldige Forhold paa Værkstederne forandrede ved Forhandling med de overordnede, men risikere at blive tagne i Nakken og sendte ud af Værkstederne, hvis de vove at gøre det, og Arbejdere, der ere blevne misliebige, kunne være ganske sikre paa, at de faa Lov til vedblivende at staa paa den laveste Løn. I Aaret 1900 blev der iværksat en Blokade fra Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund over for Statsbanernes Værksteder, fordi man haardnakket vægrede sig ved at betale samme Minimalløn, som betales i private Værksteder. Omsider gik man ind paa at betale denne Minimalløn, men samtidig gjorde man noget andet, idet man, saa vidt jeg kan skønne efter Oplysninger, jeg er kommen i Besiddelse af, nu betragter Minimallønnen som Normalløn, saa at kun ganske faa Arbejdere naa op over denne Minimalløn. Det var jo endelig ikke Meningen, og den Slags bliver jo heller ikke praktiseret i private Værksteder. Ser man saa efter, hvorledes man fordeler Lønningerne til disse Folk, skulde man jo tro, at det maatte være de ældste, mest